

4. søndag i trinitatis

Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.

Døm ikke, så skal I ikke selv dømmes; fordøm ikke, så skal I ikke fordømmes. Tilgiv, så skal I få tilgivelse. Giv, så skal der gives jer. Et godt, presset, rystet, topfyldt mål skal man give jer i favnen. For det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med.»

Han fortalte dem også en lignelse: »Kan en blind lede en blind? Vil de ikke begge falde i grøften? En discipel står ikke over sin mester; men enhver, der er udlært, skal være som sin mester.

Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken i dit eget øje? Hvordan kan du sige til din broder: Broder, lad mig tage den splint ud, som er i dit øje! når du ikke ser bjælken i dit eget øje? Hykler, tag først bjælken ud af dit eget øje; så kan du se klart nok til at tage den splint ud, som er i din broders øje.

Luk. 6,36-42

Døm ikke, for at du ikke selv skal dømmes

MOGENS G JENSEN

Tanken

Det er et såre menneskeligt træk at fælde dom over andre. Vi gør det hele tiden. Og vi sammenligner os hele tiden med andre: 'Godt, jeg ikke er, som hende. De ting hun siger og gør, siger og gør jeg i hvert fald ikke.'

Jesus vil i dag rive os ud af denne trang til at dømmes og til at sammenligne os med andre. Han stiller os foran Gud og lærer os, at Gud er den eneste, der skal dømmes. Det Jesus vil afværge, er den holdning, som i selvgodhed viser andre til rette uden at tage notits af egne fejl.

Troen

Det er en rigtig god tale, Jesus her holder. Den er så anvendelig, tænker vi. 'Endelig får de, hvad de fortjener, alle de dømmesyge og fordømmende, alle dem, der har så travlt med at blande sig i andres sager. Alle de intolerante og dømmesyge. Bare min nabo, havde været i kirke i dag. Det er lige sådan en prædiken, han ville have godt af at høre.'

Og andre tænker måske: 'Hvor er det dejligt, at Jesus endelig tager bladet fra munden og sætter alle de her dømmesyge og intolerante kristne på plads. Det har de rigtig

godt af at høre. Så kan det være, at de kan holde op med hele tiden at ville slå os andre i hovedet med den gamle bog, Bibelen, som de påstår, de har fundet de vises sten i.'

Vi har ikke ret til at dømme nogen, det har kun Gud. Og han har allerede fældet dom, nemlig i Jesus Kristus. Alle vore fejl og mangler, al vores dømmesyge, alle vores splinter og bjælker - alt det har han båret op på korset. I lyset af denne forsoning kommer dømmesygen til at stå i et nyt lys. Jeg er selv en synder i bundløs gæld til Gud. Men i Kristus er jeg tilgivet meget. Derfor søger jeg også at leve tilgivende som et Guds barn i familie, på arbejde, i menighed, i naboskab.

For at kunne retlede andre, må vi først gennemgå en øjenoperation. Operationen består i at indse, at vi selv har ikke blot en lille splint i øjet, men en hel bjælke, der spærrer for vort udsyn, så vi ikke ser klart. Denne bjælke er vores synd. Det er jo ikke kun de andre, der begår synd. Det gør jeg også. Jesus siger ikke, at vi blot trænger til at få foretaget nogle få justeringer, for at kunne ramme målet for vores liv. Han fokuserer ikke blot på nogle små splinter af synden, som giver os et nedsat syn og forringet orienteringssans. Nej, han hævder, at synden er som en bjælke, der totalt har forblindet os. Hvis et menneske gør sig til vejleder for et andet menneske, er det som at give en blind mand en blind førerhund. Det går uvilkårligt galt. Resultatet bliver altid, at de begge to lander i grøften.

Først når du lader Jesus fjerne din bjælke, kan du se klart nok til at tage splinter ud af din næstes øje. For når du har indset dine egne fejltrin, har du ikke længere brug for at finde fejl hos andre. Så har du pludselig rigeligt med dine egne fejl.

Jesus befaler os at handle på samme måde, som Gud: 'Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.' Gud møder os med barmhjertighed, og derfor har vi råd til at vise andre barmhjertighed.

Det betyder ikke, at vi lukker øjnene for hinandens fejl og synder. Det vil være urealistisk. Men at se hinandens fejl er ikke det samme som at fælde dom over dem. Og den, som har set sig selv stå inde foran Guds ansigt, har nok at gøre med at svare for sig selv.

'Har vi sten i vore hænder, når vi møder den, som faldt. Og har vi dom i vore øjne, så vort blik bli'r hårdt og koldt. Har vi glemt vor egen krise, vore egne nederlag. For det regnskab vi må vise ved vor egen opgørsdag.' Fælles sang 2002 nr. 73.

Udfordringen

Jesus siger: 'Tilgiv, så skal I få tilgivelse. Hvordan har du det med denne sammenhæng mellem din dom over andre, og den dom, som rammer dig selv?'